

ВЕЧІРНІ ВВІСТІ

45(586),
10–16 грудня 2018 р.

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО ВІДВІДАЛА США
В ПОШУКАХ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ
ЗАДЛЯ ПОВЕРНЕННЯ МИРУ

стор 2

МОРАТОРІЙ
МАЄ БУТИ
ПРОДОВЖЕНИЙ

стор 3

ВОЄННИЙ СТАН
І ПРАВОВЕ
ЛИЦЕМІРСТВО

стор 4

ГАЗ: ЦІНА СПОТИКАННЯ

«Подарунок» від влади на новорічні та різдвяні свята кожна українська родина неодмінно отримає у вигляді платіжок за новими тарифами. Попри обіцянки Кабміну забезпечити субсидіями всіх, хто потребує такого виду допомоги, в держбюджеті-2019 на цю статтю витрат закладено на 16 млрд грн менше порівняно з кошторисом нинішнього року. При цьому кількість тих, хто звертатиметься за субсидіями, збільшиться. Існуюча модель так званого «імпортного паритету», по суті, прирікає Україну на біг по колу: із підвищенням цін на газ збільшується кількість субсидіантів, відповідно, зростають витрати держбюджету; ну а армія неплатників у свою чергу ще більше розхитує ЖКГ, яке й так тріщить по швах. Експерти, опитані «ВВ», говорять, що вийти з глухого кута все ж можливо. Але для цього необхідно встановити справедливі ціни на газ.

МРІІ, МРІІ

Необхідність прив'язати ціни на газ для населення до імпортного паритету українцям подавали під соусом боротьби з корупцією й пояснювали вимогами МВФ.

Як стверджує фінансовий експерт Олексій КУЩ, за логікою наших західних радників, подібний крок повинен був збільшити привабливість українського газового ринку, на який би кинулися оператори, трейдери й газовидобувачі, і в результаті конкуренції внутрішня ціна на блакитне паливо поступово б збалансувалася. Від держави вимагалися б деякі додаткові витрати на надання субсидій. При цьому обов'язковою умовою, про яку

якось забувають, було оздоровлення економіки, що призвело б до реального зростання доходів населення і відтак до поступового скорочення числа субсидіантів.

«Для реалізації такої реформи має бути дотримана ключова умова — макроекономічна стабільність. Адже коли в країні гривня знецінилася більш ніж утричі, а споживча інфляція за останні п'ять років збільшилася на 100%, зростання тарифів у нацвалюті не встигає за імпортним паритетом. Підвищенням ціни на газ за відсутності макроекономічної стабільності цього досягти не реально», — констатував експерт у коментарі «ВВ».

(Закінчення на стор. 6)

**ЗГІДНО
З ОФІЦІЙНИМИ ЗВІТАМИ
«УКРГАЗВИДОБУВАННЯ»,
СОБІВАРТІСТЬ
ВИРОБНИЦТВА ТИСЯЧІ
КУБОМЕТРІВ ГАЗУ
СТАНОВИТЬ
1103,78 ГРН.
РЕНТАБЕЛЬНІСТЬ
КОМПАНІЇ СЬОГОДНІ —
204,62%.
А ЗНАЧИТЬ, НИНІШНЮ
ЦІНУ МОЖНА
ЗМЕНШИТИ ВДВІЧІ**

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 50 коп.

Юлія Тимошенко відвідала США в пошуках підтримки України здля повернення миру

Минулого тижня лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко з робочим візитом відвідала Сполучені Штати. Разом із нею до Америки відбули заступник голови партії «Батьківщина», голова Комітету ВРУ з прав людини Григорій Немиря та голова Комітету ВРУ з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування Сергій Власенко. У Вашингтоні політики мали низку зустрічей на вищому рівні.

У рамках робочого візиту Юлія Тимошенко зустрілася зі спеціальним представником Державного департаменту США з питань України Куртом Волкером. Сторони насамперед обговорили питання ескалації агресії Росії проти України, на що вказують останні події в районі Керченської протоки. Курт Волкер наголосив на необхідності повернення в Україну захоплених моряків і військових кораблів.

Зі свого боку Юлія Тимошенко подякувала США за підтримку нашої держави в найскрутніші часи й закликала до посилення санкцій проти країни-агресора. Разом із тим політик завважила необхідність допомоги Військово-морським силам України.

Курт Волкер у свою чергу подякував Юлії Тимошенко за чітку позицію стосовно продовження інтеграції України до НАТО та ЄС. Спецпредставник Держдепу підкреслив, що США й надалі підтримуватимуть політику відкритих дверей НАТО щодо нашої держави.

Сторони предметно обговорили нагальність нової Конституції України, «Нового економічного курсу» та потребу нових кроків задля завершення війни та встановлення миру в нашій державі, що їх пропонують Юлія Тимошенко та партія «Батьківщина».

Голова партії також мала зустріч із сенатором від штату Арканзас, членом сенатських комітетів з питань збройних сил і розвідки Томом Коттоном. Американський політик порушив питання останнього акту агресії РФ відносно України й запровадження воєнного стану в нашій державі.

Тимошенко поінформувала співрозмовника про позицію пар-

ти щодо забезпечення політичного процесу, а саме підкреслила необхідність провести вибори й не допустити звуження прав та свобод громадян України. Вона подякувала сенатору Коттону за участь у написанні резолюції, яка засуджує агресію РФ проти українських військових кораблів. Окрім того, політики обмінялися думками щодо конкретних кроків, які б могли здійснити найближчим часом Адміністрація президента та Сенат США задля посилення підтримки ЗСУ.

У рамках відвідин Штатів голова партії «Батьківщина» зустрілася із сенатором від штату Іллінойс, високопоставленим членом Демократичної партії США та членом сенатського комітету з питань оборони Річардом Дурбіном. Сторони обговорили безпекову ситуацію в Україні, а також торкнулися деяких питань української економіки та політики. Юлія Тимо-

Юлія Тимошенко взяла участь у круглому столі Атлантичної ради США

шенко подякувала сенатору за підтримку та допомогу, яку США надають нашій державі. Вона вкотре наголосила на необхідності посилити санкції проти країни-агресора.

Робочу зустріч Юлія Тимошенко мала також із президентом Міжнародного республіканського інституту (IRI) Деном Твайнінгом та регіональним директором Інституту з питань Євразії Стівеном Ніксом. Голова партії «Батьківщина» поінформувала своїх співрозмовників про політичну та

Юлія Тимошенко і Курт Волкер

соціально-економічну ситуацію в Україні. Вона подякувала Міжнародному республіканському інституту за багаторічну підтримку реформ в Україні, зокрема щодо зміцнення демократії та зміни системи державного управління. Сторони наголосили на необхідності провести президентські вибори наступного року відповідно до демократичних стандартів.

Також Тимошенко мала зустріч із президентом Фонду захисту демократій Кліффом Меєм. У розмові йшлося про останні події в районі Керченської протоки і про потребу надати Україні озброєння задля посилення її Збройних сил, зокрема Військово-морських. Під час зустрічі Тимошенко розповіла Кліффу Мею, якою є поточна політична ситуація в нашій державі. Співрозмовники дійшли згоди в тому, що втручання у виборчий процес є неприпустимим.

Під час зустрічі з президентом Національного демократичного інституту Дерекком Мітчеллом лідер «Батьківщини» виклала своє бачення безпекової, соціально-економічної та політичної ситуації в Україні. Сторони наголосили на необхідності негайного звільнення захоплених Росією моряків і суден та закликали до посилення санкцій проти країни-агресора.

Йшлося також про підготовку до президентських виборів, які

відбудуться в Україні наступного року. Президент NDI висловив думку про неприпустимість адміністративного впливу на вибори. Він наголосив, що волевиявлення має відбуватися відповідно до прийнятих у світі демократичних стандартів.

Окрім того, політик провела зустріч із членом комітету Сенату США з питань розвідки, сенатором від штату Західна Вірджинія Джо Менчіном. Сторони обговорили ескалацію російсько-української війни та введення воєнного стану в нашій державі. Юлія Тимошенко закликала до посилення санкцій проти Росії та наголосила на необхідності проведення переговорів у форматі «Будапешт плюс» із лідерами країн — підписантів Будапештського меморандуму та із залученням Верховного комісара ЄС та вищого керівництва Німеччини.

У межах робочого візиту до США українські політики зустрілися із конгресменами Ріком Ларсеном, Джимом Купером та іншими членами комітету з збройних сил Палати представників США. Лідер партії «Батьківщина» звернулася до співрозмовників із проханням консолідувати зусилля з підтримки нашої держави задля припинення російської агресії в Україні та встановлення миру на нашій землі.

Також голова «Батьківщини» подякувала конгресменам за чітку позицію США щодо подій в Україні та надану Сполученими Штатами допомогу Збройним силам України. Вона також висловила сподівання, що допомога з боку Америки триватиме й надалі.

Окрім усього іншого, Юлія Тимошенко взяла участь у круглому столі Атлантичної ради США, який зібрав понад 20 представників цієї неурядової організації, виконавчої влади США, міжнародних фінансових інституцій та провідних дослідницьких центрів. Учасники круглого столу обговорили питання поточної безпекової ситуації в Україні. Зокрема йшлося про кроки, які необхідно здійснити після нещодавнього акту агресії з боку РФ, та потребу посилити санкції проти країни-агресора.

Вікторія МАРЦОВА

Том Коттон і Юлія Тимошенко

Будапештський меморандум було укладено 24 роки тому — 5 грудня 1994 року. Його офіційна назва — Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

«Лідери США, Великої Британії та Росії підписалися під гарантіями суверенітету й безпеки України в обмін на нашу відмову від ядерної зброї», — на своїй сторінці

КОНТЕКСТ

«Ми мусимо спиратися на Будапештський меморандум, щоб приборкати агресора»

у «Фейсбуці» нагадує лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко.

Політик зазначила, що цей документ набрав чинності відразу після підписання і не потребував ратифікації в національних парламентах. Генеральна асамблея ООН прийняла Меморандум як офіційний документ. Пізніше свої підписи під ним поставили Франція і Китай.

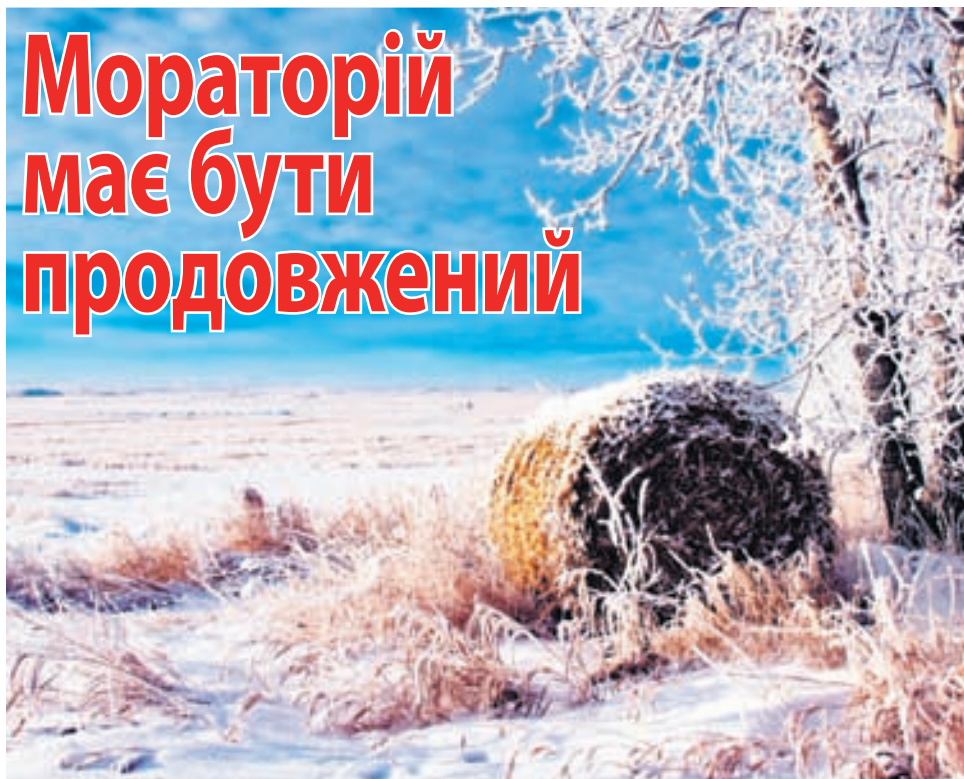
«І саме на Будапештський меморандум ми мусимо спиратися нині на дипломатичному фронті, щоб приборкати агресора — Росію», — наголосила вона.

Під час робочого візиту до Вашингтона Юлія Тимошенко неодноразово порушувала це питання на зустрічах із американськими політиками. Лідер «Батьківщини»

наголосувала на необхідності проведення переговорів у форматі «Будапешт плюс» із лідерами країн-підписантів із залученням Верховного комісара ЄС та вищого керівництва Німеччини.

«Наступ на дипломатичному фронті у форматі «Будапешт плюс» — це один із пунктів нашої «Нової стратегії миру та безпеки». Інші складові для здобуття нами перемоги — це зміцнення української армії і посилення санкцій проти Росії, а також юридичні дії щодо стягнення компенсації з агресора. І ми вже розробляємо план реінтеграції та відбудови окупованих територій — Криму та Донбасу, — які обов'язково будуть повернуті», — зазначила Тимошенко.

Мораторій має бути продовжений

Верховній Раді залишилося небагато часу, щоб продовжити дію мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення. Наразі в парламенті зареєстровано принаймні вісім законопроектів нардепів із різних фракцій, у тому числі й провладних, із різними строками відтермінування запровадження ринку землі. Проте вірогідніше за все, в останній сесійний тиждень мораторій буде продовжено ще на рік.

Відкриття ринку землі в Україні є одним з найбільш дискусійних питань. Здавалося б, 16 років триває мораторій, а законодавчого забезпечення ринкових процесів як не було, так і немає. Масла у вогонь, безперечно, підливає й те, що політики дуже люблять вихвалитися, що АПК є локомотивом української економіки, проте у сфері агрополітики мало що роблять. Наприклад, у держбюджеті-2019 виділили 1 млрд грн на заснування спеціального Фонду президента, зменшивши на аналогічну суму видатки на аграрну галузь.

Сьогодні навіть у Кабміні визнають, що економлять на АПК й воліють ще більше закрутити гайки фермерам. Урядовий законопроект №9369 про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік», зареєстрований у парламенті 5 грудня, пропонує зменшити програми держпідтримки аграрної галузі у 2018 році на 2,079 млрд грн. І це при тому, що станом на 1 грудня 2018 року передбачені програми були виконані лише на 31%, а чиновники вже вихваляються економією на фермерах на суму більше 10 млрд грн.

І в законодавчому плані справи не ліпші. Здавалося б, є багато часу для того, щоб виважено напрацьовувати нормативну базу. Але навіть якщо аграрні законопроекти з'являються в порядку денному, на їх розгляд бракує часу. Так, наприклад, сталося із законопроектом Юлії Тимошенко про сільськогосподарську кооперацію, яка

б дозволила одноосібникам розвиватися й заробляти гроші.

Тому не дивно, що фермери не вірять у те, що ринок землі в разі відкриття буде працювати цивілізовано. Фактично ж у людей, які обробляють чорноземи, просто немає коштів, щоб купити наділи, як немає для них і доступних кредитів. За таких умов вийде, що наділи скуплять великі корпорації, а ось чи їх потім хтось оброблятиме, велике питання. Тому минулого тижня аграрії прийшли під Верховну Раду з вимогою продовжити мораторій, адже вони виступають за те, щоб на землі задля себе й своєї країни працював справжній хазяїн, а не панували перекупщики.

Зрозуміло, що є люди, які бажають продати свої паї. Але й досі не створений державний земельний банк, куди б можна було продати свій наділ за комерційною вартістю. Тим часом законодавчо не врегульоване питання наслідуювання земель, які перебувають у постійному користуванні. Звісно, люди бояться, що помруть і не зможуть передати наділ близьким. Проте й це питання не можуть вирішити депутати більше трьох років.

Таких прикладів, на жаль, можна навести безліч. Проте ці недоробки можуть призвести до того, що українцям узагалі не буде місця на рідній землі. Саме тому мораторій потрібно продовжити, щоб нарешті розробити необхідні законодавчі та процедурні умови для відкриття ринку чорноземів.

Катерина МІЦКЕВИЧ

ДОВІДКА «ВВ»

Українці — проти продажу чорноземів

Згідно з опитуванням, яке провели КМІС, Центр ім. Разумкова і Соціологічна група «Рейтинг», 72% українців виступають проти продажу земель сільськогосподарського призначення, 13% — за відкриття ринку, 5% — не голосували б, ще 10% — не змогли відповісти.

ДУМКА ЕКСПЕРТІВ

«У зв'язку з виборчим процесом у найближчі два роки мало що буде зроблено для аграрної сфери»

Денис МАРЧУК,
заступник голови
«Всеукраїнської
Аграрної Ради» (ВАР):

«Для відкриття ринку землі потрібно виконати велику кількість процедур, які, власне, і мають бути прописані в законі про обіг земель сільгосппризначення. Ідеться про стовідсоткове наповнення Реєстру кадастрової мапи України, адже зараз у ньому є дані по 50–55% земель державної власності й тих, що знаходяться в розпорядженні пайовиків. Потрібно перенести всю інформацію з кадастрової мапи до Реєстру майнових прав, щоб чітко відображалися дані, хто є власником паю та хто його орендує.

Крім того, уже давно потрібно передати в управління територіальних громад землі за межами населених пунктів. Адже попри публічні заяви та звіти, насправді цього не відбувається, а управління такими масивами здійснює Держгеокадастр.

Також потрібно нарешті розпочати формування системи підтримки малого й середнього фермерства, щоб воно було конкурентним.

Власне, законопроект про обіг земель сільськогосподарського призначення мав би включити в себе й низку технічних умов для державних структур для поступового їх виконання. Проте, на жаль, консолідована версія документу поки так і не з'явилася в парламенті — є якісь чернеткові варіанти та різні бачення.

Ураховуючи кількість завдань, які потрібно виконати перед запрова-

дженням ринку землі, було б логічним продовжити мораторій до 2025 року. Але політична кон'юнктура парламенту така, що не дозволить піти на великі строки. Тому групою народних депутатів, до якої долучилась й ВАР, було зареєстровано законопроект щодо пролонгації мораторію лише на рік — до 1 січня 2020 року.

Наразі є напрацювання, підготовлені аграрними асоціаціями щодо законопроектів про обіг земель сільгосппризначення, а також по інших законодавчих ініціативах, спрямованих на розвиток агросектора. І бракує тільки політичної волі для того, щоб народні депутати разом із представниками уряду сіли за один стіл і працювали нормативну базу. Але ми розуміємо, що у зв'язку з виборчим процесом у найближчі два роки, напевно, мало що буде зроблено в цьому напрямку та й для аграрної сфери загалом.

Яскравий тому приклад — законопроект про протидію рейдерству (№8121), який пройшов перше читання і його все ніяк не можуть включити до порядку денного для розгляду документа в другому читанні. І це попри те, що земельне рейдерство й досі залишається однією з найбільш актуальних проблем аграріїв, яке ще й активізується на тлі чуток про відкриття ринку землі. Проте документ лежить у парламенті, а тим часом система зловживання приватних нотаріусів, державних реєстраторів або тих, хто має ключі доступу до реєстрів і змінює в них дані щодо права власності, власників, директорів, діє. Тобто свавілля, яке йде від реєстраторів, триває, адже відповідальності за це ніхто не несе».

«На сьогодні неможливе запровадження цивілізованого ринку землі»

Іван ТОМИЧ,
президент Асоціації
фермерів та приватних
землевласників:

«З 2006 року парламентарі фактично нічого не зробили для створення умов, правил та законодавчих норм для запровадження ринку землі. Сформована в Україні олігархічно-кланова система не дає шансу приймати закони, спрямовані на захист простої людини — власника земельного паю, фермера, малого й середнього сільгосптоваровиробника. Та й державна політика не спрямована на підтримку аграріїв. А ще відсутність правової системи та взаємодії на різних рівнях державних і місцевих органів влади в цьому напрямку, розгул криміналу й мала ефективність силових структур плюс корупція, тінізація землі, невиконання діючої законодавчої бази.

Нагромадження цих причин сьогодні призвело до апогею загроз та викликів. Саме тому на сьогодні неможливе запровадження цивілізова-

ного ринку землі. Сьогодні важливо продовжити мораторій, який є захистом від економічної експансії та захоплення української землі. І це — місія парламенту.

Зрозуміло, що після проведення виборів необхідно сформувати уряд, який буде відповідальний за реалізацію нового курсу аграрної політики та розробить конкретний план дій у порядку законодавчого забезпечення, організаційних заходів, державної підтримки, податкової політики з тим, щоб дати старт масовому розвитку фермерського руху. Бо наразі в Україні лише 34 тисячі таких господарств, тоді як у Польщі близько 2 млн, а в Румунії — 3,9 млн.

Також фермерам потрібно надати можливості кооперування, інструмент фінансово-кредитної системи для залучення «довгих» грошей для розвитку під невеликі відсотки. Крім того, україні необхідно мінімізувати корупцію й тінізацію земель.

Коли це буде виконано, запуск ринку землі буде слугувати розвитку не тільки фермерства, а й українського села та країни в цілому».

Режим воєнного стану (ВС) діє в десяти областях України ось уже два тижні. Якщо акт «наземної агресії» з боку РФ не відбудеться, то незабаром все повернеться на круги своя. Принаймні в цьому запевняв нас президент. Але ж всяке може бути?.. Що ж змінилося за цей час? Про плани та стратегії влади українці не знають взагалі нічого. А чи є вони? Як би там не було, здається, єдине, на що точно вплинув воєнний стан, так це на чергову хвилю виборів до об'єднаних територіальних громад. У десяти областях України вибори в ОТГ не відбудуться.

Звичайно ж, ви пам'ятаєте, як президент намагався ввести ВС на всій території України строком на 60 днів. Тоді після тривалих консультацій вдалося зменшити строк до 30 днів і обмежити територію дії цього правового режиму. У цей час в Україні якраз починався виборчий процес в ОТГ. І логічно, що в десяти областях, у яких запроваджено воєнний стан, вибори, заплановані на 23 грудня, пройти просто не можуть, адже це забороняє профільний закон. Так, Центральна виборча комісія 29 листопада ухвалила рішення про припинення виборчого процесу у Вінницькій, Донецькій, Запорізькій, Луганській, Миколаївській, Одеській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях. У ЦВК констатували, що волевиявлення зможе відбутися там лише після закінчення ВС.

Тим часом президент Петро Порошенко раптом вирішив, що варто внести зміни в Закон «Про правовий режим

Воєнний стан і правове лицемірство

ПРЕЗИДЕНТ ВИРІШИВ, ЩО ВАРТО ВНЕСТИ ЗМІНИ В ЗАКОН «ПРО ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ВОЄННОГО СТАНУ» І ДОЗВОЛИТИ ПРОВЕСТИ ВИБОРИ В ОТГ 23 ГРУДНЯ. ЦЕЙ ДОКУМЕНТ БУВ ВНЕСЕНИЙ ДО ПАРЛАМЕНТУ З ГРУДНЯ, ЧЕРЕЗ ТИЖДЕНЬ ПІСЛЯ ОГЛОШЕННЯ ВС, ЯК НЕВІДКЛАДНИЙ. ТОЧНО НЕВІДКЛАДНИЙ? УТІМ, У ЙОГО УХВАЛЕННІ ВЖЕ НЕМАЄ ЖОДНОГО СЕНСУ. ВИБОРЧИЙ ПРОЦЕС ПЕРЕРВАНИЙ, І ВИБОРИ НЕ ЗМОЖУТЬ ВІДБУТИСЯ В ПРИЗНАЧЕНИЙ ТЕРМІН

воєнного стану» і дозволити провести вибори в об'єднаних територіальних громадах 23 грудня. Цей документ був внесений до парламенту 3 грудня, через тиждень після оголошення ВС, як невідкладний. Точно невідкладний? Коли президенту потрібно проштовхнути якусь ініціативу, то це відбувається дійсно моментально. І він особисто представляє законопроект у парламенті, виступаючи з пафосною промовою. А те, що ми спостерігаємо, — це лише правове лицемірство. Судить

самі: досі цей документ так і не був внесений на голосування.

Втім, у цьому вже немає жодного сенсу. Виборчий процес перерваний на тривалий час, і вибори не зможуть відбутися 23 грудня.

Нинішню хвилю виборів до ОТГ ніби зурочили. Згадайте тільки, як старий склад Центрвиборчкому в принципі блокував їх проведення 23 грудня. Далі перезавантажена ЦВК скасувала рішення про проведення місцевих виборів у чотирьох громадах Вінницької,

Донецької та Житомирської областей. Хоча громадянська мережа «ОПОРА» заявила, що для цього не було достатніх правових підстав. Потім Окружний адмінсуд Києва частково задовольнив позов народного депутата «радикала» Артема Вітка щодо призупинення дії рішень місцевих рад про добровільне об'єднання. І це рішення ставило під загрозу проведення виборів у 34 ОТГ. Тепер — військовий стан...

Але насправді все набагато цікавіше і серйозніше. Як тіль-

ки президент заговорив про можливість запровадження ВС на 60 днів, багато хто запідозрив гаранта в тому, що він намагається таким чином перенести дату проведення президентських виборів. І своя логіка в цьому була. Судить самі: в найстрашніші моменти війни Порошенко не вводив ВС, а за кілька місяців до виборів зважився на цей крок. Чому?

Багато говорили про те, що за час відтермінування президент постаріється і підправити свій невтішний рейтинг. Тим більше що у нього для цього були би просто безмежні ресурси. Адже нині головна мета Порошенка — потрапити до другого туру... Звичайно ж, спікери влади і «порохоботи» всіляко заперечували ймовірність такого сценарію. Але ж можна було б вирішити проблему дуже просто...

Нагадаємо, в 2014 році одним із аргументів, чому не треба вводити ВС, була необхідність провести дострокові вибори до парламенту. Тоді народні депутати пропонували новообраному президенту Порошенку внести зміни до Закону «Про правовий режим воєнного стану» і дозволити проведення виборів у Раду. У тій складній ситуації потрібно було якось виплутуватися!

Але ініціатива так і не була підтримана владою. Зараз же Порошенко пропонує бутафорську зміну, яка нічого не дасть. І це замість того щоб раз і назавжди поставити крапку в цьому питанні й просто законодавчо дозволити проведення виборів під час ВС (а в разі реальної небезпеки й ескалації ЦВК завжди може зупинити виборчий процес). Цей крок зняв би напругу в суспільстві та політикумі. І ніхто нікого ні в чому не звинувачував би, та й ніяких сценаріїв не малював. Але ж ні...

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Вибори в ОТГ потрібно проводити, але не з порушенням закону»

Олег СААКЯН,
політолог, голова
«Єдиного координаційного
центру «Донбас»:

«З одного боку, введення воєнного стану було продиктоване зовнішнім контекстом — агресією Російської Федерації, коли вона атакувала наші кораблі в нейтральних водах у Чорному морі. З іншого боку, для влади важлива була й внутрішня «політична доцільність». Річ у тім, що президент затягував із введенням воєнного стану кілька років — не видавав указ навіть у найтривожніші моменти війни. Саме тому багато хто розцінює нинішні дії Порошенка як зазіхання на перенесення президентських ви-

борів 2019 року. Чи було це головною метою? Я не знаю. Втім, ця загроза існувала, і депутати знайшли в собі сили, щоб показати, що саме Верховна Рада України є ключовим і впливовим органом влади в державі. І тому президентові відмовили в «теплій ванні» і зняли ризик перенесення президентських виборів.

Чому із законодавства в принципі не прибрали норму, яка забороняє проведення виборів під час воєнного стану? Знову-таки виходячи з тих самих мотивів. Очевидно, що всі ці роки в президентській команді дійсно виношували план введення ВС в разі неможливості виграти Порошенка на виборах президента. Це міг бути такий собі запобіжник від втрати влади. Та насправді це був би катастрофічний сценарій як для президента та його команди, так і для всієї України.

Що трапилося із виборами в об'єднаних територіальних громадах, які розташовані на територіях, що підпали під дію воєнного стану? Звісно, волевиявлення потрібно проводити, але не з порушенням закону! Президент фактично намагався залагодити ситуацію заднім числом, внісши законопроект, який би розблокував проведення виборів... Та потім їх результати можна було б поставити під сумнів й оскаржити в судах.

Та президент все одно вніс законопроект... Для чого? Припускаю, що через домовленості з регіональними елітами. Річ у тім, що введення воєнного стану зламало всі існуючі розклади, й Порошенко міг втратити підтримку тих самих місцевих еліт на президентських виборах. Тож щоб зберегти з ними гарні відносини, він заднім числом намагався дозволити

проводити вибори. Але все це більше схоже на спробу засунути зубну пасту назад до тубика. Та й зроблено все було недолуго й запізно. Тож тепер президент зможе сказати, виправдовуючись перед місцевими елітами та міжнародними партнерами, що він зробив усе що міг, а погані, як завжди, парламентарі, які не знайшли часу для вирішення цього питання. Хоча насправді зволикав саме президент...

Та важливе в цій історії інше. Для більшості людей, навіть тих, хто проживає в прифронтовій зоні, нічого не змінилося навіть в умовах воєнного стану. Але порядок денний мілітаризований, і тепер усі важливі соціальні питання, зокрема тарифна проблематика, відійшли на задній план перед острахом широкомасштабної війни».

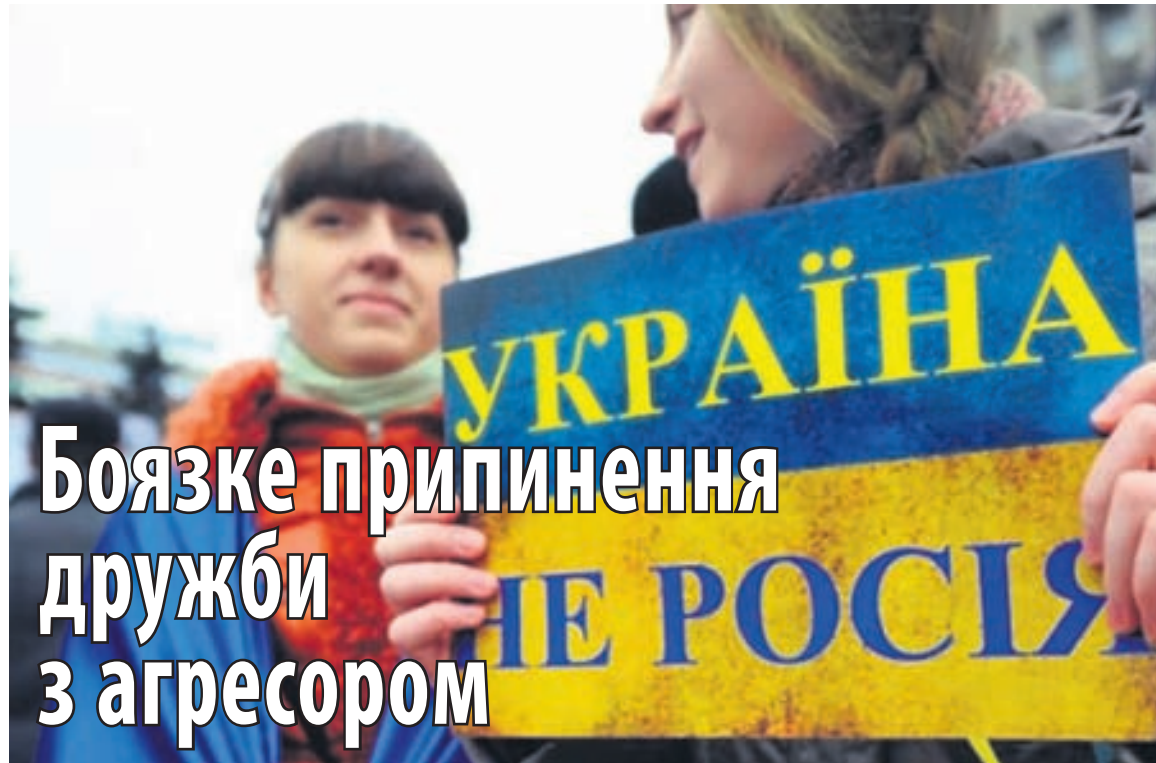
Сторінку підготував Микола БИКОВ

Минулого тижня парламент 277 голосами ухвалив законопроект, автором якого є гарант української Конституції, про припинення Договору про дружбу, співробітництво й партнерство між Україною і Російською Федерацією. Радість від того, що на п'ятий рік війни президент за допомогою Верховної Ради зважився розірвати «паперову дружбу», затьмарена низкою питань.

Не викликає сумнівів те, що Росія порушила кожен пункт так званого Великого договору про дружбу, який, зокрема, закріплює принципи стратегічного партнерства, непорушності існуючих кордонів, поваги територіальної цілісності й декларує взаємні зобов'язання не використовувати свою територію на шкоду безпеці іншої сторони. І було б логічним розірвати цю «дружбу на папері» відразу ж після початку агресії з боку Росії, на чому неодноразово наполягали депутати від «Батьківщини» і «Свободи». Але ні, виявляється, тоді ще було «не на часі»: начебто заважали судові провадження, ініційовані нашою країною проти РФ за порушення територіальної цілісності. Мовляв, позови України спиралися на цей розтоптаний армійським чоботом країни-агресора документ.

У 2016-му позиція українського МЗС і президента залишалася незмінною. Посилаючись на ті самі міжнародні суди, вони говорили про відсутність можливості розірвати Великий договір про дружбу. Не допомагала й експертна думка маститих дипломатів і юристів-міжнародників, які наполягали: оскільки на момент агресії РФ документ був чинним, будь-який суд визнає, що Росія порушила положення договору. Більше того, юридичні наслідки анулювання Великого договору такі, що він просто припиняє застосовуватися сторонами і це не призводить до припинення їхніх правових зобов'язань, наприклад, за Статутом ООН та іншими джерелами міжнародного права. Але й тоді час для рішучих дій чомусь ще не настав.

Пропрезидентський хор ще у квітні цього року завів пісню, мовляв, денонсація «паперової дружби» завдасть лише шкоди нашій країні. А сам Порошенко заявляв, що розрива-

Боязке припинення дружби з агресором

В ТЕМУ

Торгівля з РФ набирає обертів

Росія і сьогодні залишається найбільшим торговельним партнером України.

Згідно з даними Держстату України, за період із січня по вересень 2018 року імпорту товарів із РФ в Україну в грошовому еквіваленті склав 5,8 млрд дол. Це на 21% більше, ніж за аналогічний період 2017 року.

Експорт товарів з України в Росію при цьому скоротився на 7,5% і склав 2,7 млрд дол.

Отже, Україна зберігає негативне сальдо торгівлі з РФ: різниця між імпортом і експортом становить 3,1 млрд дол.

ти повністю Великий договір про дружбу не можна і що до Верховної Ради буде внесено законопроект про одностороннє розторгнення деяких положень документа в частині, де його дія несумісна з національними інтересами, а також у частині реалізації права України на самооборону. Втім, законопроект з'явився лише минулого тижня. Він являє собою коротенький текст, у якому йдеться не про розторгнення договору, автоматично продовженого в 2008 році до 1 квітня 2019-го, а про його припинення.

Політичний експерт, голова Інституту публічної політики та консалтингу ІНПОЛ Сергій Биков на своїй сторінці у «Фейсбуці» констатував, що голосування в парламенті потрібне лише в разі негайного розірвання договору. Однак у президентському законопроекті вказано, що документ втрапить чинність із 1 квітня 2019 року. І в цьому разі процедура передбачає лише

звернення за шість місяців до закінчення строку дії договору однієї сторони до іншої з відповідною заявою. 21 вересня МЗС України надіслало відповідну ноту в МЗС Росії. Отже, процедура дотримана і жодних голосувань не потрібно.

У свою чергу директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики Руслан Бортник зазначає, що внесення законопроекту про припинення Договору й партнерство між Україною і Російською Федерацією до парламенту було лише «технічною дією влади» для отримання чергової інформаційної «перемоги».

«Саме тому «непродовження» стало «припиненням». І саме тому це питання парламент розглядав у грудні — напередодні старту президентських виборів, — а не у вересні, коли було прийняте відповідне рішення РНБО і підписаний указ президента»,

ПІСЛЯ РОЗІРВАННЯ ДОГОВОРУ ПРО ДРУЖБУ МІЖ УКРАЇНОЮ І РОСІЄЮ ЧИННИМИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ ЩЕ ПОНАД 400 РІЗНИХ УГОД

— підкреслив експерт на своїй сторінці у «Фейсбуці».

За його словами, Великий договір із РФ діятиме до 1 квітня 2019 року, але його «розірвання» вже давно перетворилося на політичний серіал, який жодним чином не впливає на життя українців (в тому числі тих, хто з різних причин перебуває в Росії), при цьому останні чотири роки відволікає увагу від головних питань.

У будь-якому разі після припинення Договору про дружбу між Україною і Росією, нехай і в такому боязкому виконанні, чинними залишаються ще понад 400 різних угод. І навряд чи ми дочекаємося від Порошенка рішучіших кроків, таких, як запровадження вивозного режиму з РФ і припинення торговельних відносин із країною-агресором. Судячи з усього, владі вигідно лавірувати: одночасно торгувати і з високих трибун говорити про те, що країна воює. Адже не перші особи держави, врешті-решт, мерзнуть в окопах і відбивають атаки ворога. Не вони отримують поранення в результаті ворожого обстрілу. Хіба це не подвійні стандарти, які в підсумку негативно відображаються на нашому іміджі, нашій безпеці й незалежності держави?

Антоніна МИРОШНИЧЕНКО

Звісточка з Гааги

Міжнародний кримінальний суд (МКС) у Гаазі кваліфікував російське вторгнення на Кримський півострів як міжнародний збройний конфлікт між Україною і РФ. Усі дії агресора на захопленій території вивчаються на предмет скоєння злочину проти людяності.

Про це йдеться у звіті про попереднє розслідування за 2018 рік Офісу прокурора МКС, опублікованому 5 грудня 2018 року.

Справа «Ситуація в Україні» стосується злочинів, вчинених на київському Майдані, в Криму та на Донбасі. Прокурор МКС Фату Бенсуда зауважує наявність міжнародного збройного конфлікту між РФ і Україною, масштабні порушення прав людини в Криму, включаючи вбивства й викрадення, а також тортури та військові злочини під Ілвайськом.

Зокрема, в Криму розглядаються викрадення і вбивства кримських татар і проукраїнських активістів, тортури, позбавлення волі, захоплення майна, насильницький призов до армії РФ, порушення права на справедливий суд.

«Офіс прокурора дійшов висновку, що приклади прямого військового протистояння між збройними силами Російської Федерації і України вказують на те, що принаймні з 14 липня 2014 року на сході України паралельно з міжнародним конфліктом триває міжнародний збройний конфлікт», — йдеться у звіті.

Втім, розслідування справи «Ситуація в Україні», яка розглядається з 25 квітня 2014 року, є попереднім.

Офіс прокурора МКС найближчим часом планує завершити аналіз предметної юрисдикції щодо ситуації в Криму і на сході України з метою винести відповідний висновок про прийнятність юрисдикції суду.

Аріна МАРТОВА

У БУДЬ-ЯКОМУ РАЗІ ВЕЛИКИЙ ДОГОВІР ІЗ РФ ДІЯТИМЕ ДО 1 КВІТНЯ 2019 РОКУ. АЛЕ ЙОГО «РОЗІРВАННЯ» ВЖЕ ДАВНО ПЕРЕТВОРИЛОСЯ НА ПОЛІТИЧНИЙ СЕРІАЛ, ЯКИЙ НАСПРАВДІ ЖОДНИМ ЧИНОМ НЕ ВПЛИВАЄ НА ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ, У ТОМУ ЧИСЛІ ТИХ, ХТО З РІЗНИХ ПРИЧИН ПЕРЕБУВАЄ В РОСІЇ

(Закінчення.

Початок на стор. 6)

За словами **екс-міністра ЖКГ Олексія КУЧЕРЕНКА**, в опалювальний сезон близько 60% населення потребують субсидій, що свідчить про те, що українці перебувають у стані «енергетичної бідності».

«Це міжнародний термін, який застосовується відносно домогосподарств, які не можуть самостійно оплатити послуги енергопостачання. У розвинених країнах кількість субсидіантів становить у середньому 10% від чисельності населення. У нас же таких споживачів більше половини. І це катастрофа, яка унеможливає будь-яку реформу, у тому числі модернізацію систем, реалізацію програм з утеплення будинків і навіть монетизацію субсидій», — підкреслив він.

СПРАВИ «ХАБНІ» — СПРАВИ ПРИБУТКОВІ

Формула розрахунку ціни газу на рівні імпортного паритету була прописана в постанові Кабміну №315 від 26 квітня 2016 року і №187 від 22 березня 2017 року й отримала в народі назву «Дюссельдорф+».

При розрахунку тарифів для населення ціна газу включає середню за 12 місяців вартість ресурсу на німецькому газовому хабі NetConnect Germany й ціну його транспортування до кордону з Україною через віртуальну торгову точку в Словаччині. Також у ній закладені тарифи в точках входу в українську ГТС і виходу з неї залежно від калорійності газу,

ГАЗ: ЦІНА СПОТИКАННЯ

власного видобутку, одну з найбільших газотранспортних систем у Європі, а також сховище ресурсу, за газ переплачує не лише населення, а й промисловість, яка нині закуповує блакитне паливо нібито за ринковою ціною.

Він пояснив, що вартість газу на хабі є, по суті, кінцевою для європейських споживачів. До неї додають близько 10–15% (20–30 євро) за транспортування до точки споживання.

«В Україні ж ціна в 230 євро на німецькому хабі перетворюється для промисловості на 12–13 тис. грн за 1 тис. куб. м (понад 400 євро), тобто накрутка становить 100%. Це відбувається тому, що до неї додається вартість колосальної логістики, ніби цей газ і

кому хабі), що фактично є подвійним оподаткуванням.

Не варто забувати й про інші збори, які стягуються при розмитненні, а також про накрутки облгазів і трейдерів. У підсумку наша промисловість платить

ТРЕБА БІЛЬШЕ ЗОЛОТА!

Варто зауважити, що «Нафтогаз» дуже любить хвалитися тим, що є чи не головним «наповнювачем» держбюджету, перераховуючи в держ-

УКРАЇНЬСЬКА ПРОМИСЛОВІСТЬ СПЛАЧУЄ ЗА ГАЗ НАБАГАТО МЕНШЕ, НІЖ НІМЕЦЬКА АБО ФРАНЦУЗЬКА, ОДНАК БІЛЬШЕ, НІЖ ВИРОБНИЦТВА В БАГАТЬОХ КРАЇНАХ СХІДНОЇ ЄВРОПИ

за газ ненабагато менше, ніж німецька або французька, однак більше, ніж виробництва в багатьох країнах Східної Європи, наприклад, у Польщі, Чехії та Угорщині. Виходить, що газ, який продається промисловості в Україні, є одним із най-

скарбницю надходження від податків і дивідендів. Заступник міністра з питань енергетики Наталія Бойко уточнила: частка податків у ціні природного газу для населення становить близько 65%. Недарма ж в уряді підрозуміли, що підвищення вартості блакитного палива до 8500 грн за 1 тис. куб. м принесе держскарбниці додатково 9 млрд грн. А якщо згадати про скорочення витрат на субсидії, влада точно зрадіє такому профіту.

«По суті, «Нафтогаз» визнав, що ціна на газ для населення фактично перетворилася на додатковий податок. Адже держбюджет потрібно наповнювати, що досить складно, якщо економіка не зростає й немає припливу інвестицій. Та ще й МВФ вимагає грошей за обслуговування кредитів, взятих після Революції Гідності.

ще нижчою. Тільки в цьому разі виробництва почнуть відновлювати свої потужності, що призведе до збільшення ВВП у кілька разів. Зростання промисловості забезпечить збільшення реальних доходів населення. І через кілька років число одержувачів субсидій скоротиться до 15–20%», — пояснив Олексій Куца.

У свою чергу Олексій Кучеренко нагадав, що згідно з балансом НАК «Нафтогаз» за 2017 рік, населення і підприємства ТКЕ споживають 15,8 млрд куб. м газу на рік. При цьому видобуток двох державних компаній — «Укргазвидобування» і «Укрнафти» — становить 16,3 млрд куб. м газу на рік. Тобто потреби населення в ресурсі повністю покриваються газом українського видобутку.

«З огляду на енергетичну бідність українців, варто повернутися до держрегулювання цін на газ для населення. Згідно з офіційними звітами «Укргазвидобування», собівартість виробництва тисячі кубометрів газу становить 1103,78 грн. Рентабельність компанії сьогодні — 204,62%. А значить, нинішню ціну можна зменшити вдвічі, зберігши при цьому всі інвестиційні програми для «Укргазвидобування» та інших учасників ринку, включаючи облгази й трансгази. У цьому випадку кількість субсидіантів за кілька років зменшиться до 15–20%. І це єдина правильна модель у нинішній ситуації», — підсумував експерт.

Олена САФОНОВА

МАЮЧИ НАЙКРАЩІ СТАРТОВІ МОЖЛИВОСТІ СЕРЕД ЄВРОПЕЙЦІВ, УКРАЇНЬСЬКІ СПОЖИВАЧІ ГАЗУ ВСІХ СЕГМЕНТІВ ОТРИМУЮТЬ РЕСУРС ЗА НАДВИСОКОЮ ЦІНОЮ

плата за зберігання ресурсу, крос-курс євро до долара й курс гривні до долара.

З огляду на те, що на потреби населення, згідно із законом, має йти газ внутрішнього видобутку, населення платить утридорога за власний ресурс. Цей факт нам пояснювали спрямуванням «надлишків» на забезпечення енергонезалежності країни: розвідку нових покладів, їхню розробку й добування. Утім, судячи з динаміки видобутку природного газу, від вливання в нього коштів від нових тарифів, які стають дедалі більш непосильними для українців, пуття мало. Адже якщо в 2013 році «Укргазвидобування» видобувало 15 млрд куб. м на рік, то за 11 місяців 2018-го добуто всього 14,1 млрд куб. м. Мабуть, «Дюссельдорф+» на шляху до енергонезалежності відмовив, якщо гроші, які спрямовуються на збільшення видобутку, осідають десь не там...

За словами Олексія Куца, в нашій країні, яка має газ

справді поставляється з Німеччини в Україну.

Крім того, до ціни додається плата за вхід у ГТС нашої країни, яку не платить європейський споживач. Додає ваги й ПДВ (для європейців цей податок закладений у вартість ресурсу на німець-

дорожчих у Європі, що робить нашу продукцію неконкурентоспроможною. Тому не дивно, що сьогодні велика кількість наших підприємств, особливо хімічної промисловості, або простоюють, або перебувають на неповному виробничому циклі», — уточнив експерт.

КОНТЕКСТ

Юлія Тимошенко закликала парламент скасувати підвищення тарифів

Юлія Тимошенко закликає Верховну Раду скасувати рішення про зростання вартості газу для населення й прийняти постанову про мораторій на подальше підвищення цін на блакитне паливо (№ 9198), яку вже підписали шість лідерів парламентських фракцій і груп.

Про це лідер «Батьківщини» заявила під час погоджувальної ради керівників фракцій і груп парламенту.

За її словами, вартість газу для населення і так завищена.

«Ми підрозуміли: собівартість видобутку одного кубометра газу становить трохи більше гривні. З урахуванням податків і прибутку

всіх задіяних учасників ринку — це 3,5 грн. А людям його продають по 8,55 грн за кубометр», — зазначила Юлія Тимошенко.

Лідер «Батьківщини» підкреслила: потреби населення можна повністю забезпечити за рахунок газу українського видобутку, що дасть змогу зменшити ціну ресурсу мінімум удвічі. І це буде одним із перших рішень нової влади.

Росія становить більшу загрозу, ніж «ІДІЛ»

Високоповажні чиновники британської армії та розвідки постійно попереджають нас про потенційні загрози. Новий глава Генштабу Великої Британії генерал Марк Карлтон-Сміт заявив, що Росія становить більшу загрозу для Великої Британії, ніж «Ісламська держава Іраку й Леванту». Тим часом Джеремі Флемінг, глава британського розвідувального Центру урядового зв'язку (GCHQ), запевнив, що його агентство готове протистояти «активній і реальній загрози», що надходить від «зухвалою Кремля».

У цю суперечку втрутився глава MI-6 Алекс Янгер, попередивши, що нам слід бути обережними з такими шахрайськими державами, як Росія, що вважають, буцімто «вони знаходяться в стані перманентної конфронтації».

Необхідно звернути увагу й на менш помітні загрози — наприклад, не дозволити таким китайським телекомунікаційним гігантам, як «Хуавей» (Huawei), здобути контроль над британськими мобільними мережами.

Китай — незаперечний лідер в області технологій 5G, що забезпечують надшвидкий інтернет. Тому експерти в галузі безпеки занепокоєні тим, що необмежений доступ китайських компаній на британський ринок незабаром становитиме серйозну загрозу для країни.

Це вже змусило ряд ключових союзників Великої Британії заборонити компанії «Хуавей» надавати технології для їх нових мереж 5G. США, Нова Зеландія й Австралія, поряд із Великою Британією та Канадою, що входять до складу розвідувального альянсу англосовітських країн «П'ять очей», заборонили використовувати обладнання цього виробника.

Той факт, що британська влада займає двоїсту позицію в питанні співпраці з «Хуавей» та іншими китайськими компаніями, які розробляють технології 5G, може призвести до розколу всередині альянсу «П'ять

очей», особливо якщо наші давні союзники вирішать, що секретні дані, якими вони готові поділитися з Великою Британією, можуть потрапити до рук китайської влади.

Як визнав Янгер, той факт, що британським чиновникам усе ще потрібен час, щоб «подумати» на тему загрози технологічної переваги Китаю, доводить, що, хоча в нас уже є маса даних про ймовірні загрози, ми не здатні виробити ефективну відповідь на них.

Візьмімо, наприклад, нещодавнє зіткнення Росії й України в Керченській протоці, пов'язане з правами навігації в Чорному морі. Росіяни знову вчинили акт військової агресії в безпосередній близькості від Європи. Велика Британія ж знову не виступила з переконливою відповіддю. Відправлення 100 британських військовослужбовців на допомогу українському спецназу, а також перекидання гідрографічного судна ВМС Великої Британії навряд чи зможуть утримати Чорноморський флот Росії від нових актів агресії.

Настільки слабка реакція є проявом занадто обережного підходу британського уряду до всіх питань безпеки.

Минуло вже дев'ять місяців із того часу, як агенти російської військової розвідки ГРУ намагалися вбити колишнього російського шпигуна Сергія Скрипаля та його доньку Юлію, застосувавши речовину нервово-

паралітичної дії «Новачок». Але, незважаючи на початковий сплеск активності, кульмінацією якого стала висилка понад 100 російських дипломатів з багатьох країн, обіцянка Терези Мей покарати Москву, напевно, забута.

Було безліч розмов про те, щоб здійснити каральні заходи стосовно інститутів й осіб, тісно пов'язаних із Володимиром Путіним.

Очевидно, з якихось причин це не стосується телеканалу RT, якому до цього часу дозволяють вільно віщати з лондонської штаб-квартири в «Міллбанк-тауер», розташованому неподалік Вестмінстерського палацу (і в безпосередній близькості від штаб-квартири MI-5).

Журналіста цього телеканалу помітили, коли він вів репортаж поруч зі штаб-квартирою недавно сформованої 77-ї бригади британської армії, яка здійснює кібератаки проти наших ворогів.

Ще один приклад небажання нашого уряду продемонструвати жорсткість своєї позиції щодо союзників Путіна — та легкість, з якою впливові олігархи, пов'язані з російським президентом, продовжують працювати у Великій Британії. На сьогоднішній день єдиним відомим російським бізнесменом, у якого виникли труднощі в спілкуванні з британськими чиновниками, став Роман Абрамович, якому відмовили у продовженні візи.

Безсумнівно, ті попередження, які ми регулярно отримуємо від керівників нашої армії й розвідки, заслуговують на більш енергійну відповідь, ніж той нерішучий і двоїстий підхід, який нам демонструє Даунінг-стріт.

Кон КАФЛІН

The Telegraph UK, Велика Британія

Трубопровід Путіна

Балтійський газопровід «Північний потік – 2» завдає шкоди Україні. З транзитом газу країна втрачає одну з небагатьох своїх перестраховок проти експансивної й агресивної Росії. Німецькі політики лише зараз звернули на це увагу, але вже занадто пізно.

У російського президента Володимира Путіна є певні інтереси у внутрішній політиці Німеччини. Тому цілком імовірно, що заяви члена правлячої партії ХДС Фрідріха Мерца про газопровід «Північний потік – 2» долинули до його вух.

Потенційний наступник Ангели Меркель на посту лідера партії засумнівався, чи правильно чинить Берлін, «будуючи цей трубопровід». На його думку, Путін повинен розуміти, що на тлі російської атаки проти українських кораблів в Азовському морі в Німеччині як мінімум думають про це.

І тут неважко уявити реакцію російського президента — гомеричний регіт. «Північний потік – 2», відмову від якого так активно обговорюють у Німеччині, вже будується. Дозволи були видані, кілька сотень кілометрів труби прокладені, а спроби залучити до вирішення питання Єврокомісію провалилися не в останню чергу через німецький опір. І якщо в новій російській ГТС все ж будуть проблеми, то зовсім не через Берлін, а через санкції, якими загрожує Конгрес США західним країнам.

Якщо окремі компанії відмовляться від проекту під страхом покарання в Америці, Росія зробить спробу профінансувати його самостійно.

Україна із самого початку б'є на сполох, оскільки російська ГТС обходить українську систему. А саме через неї зараз транспортується більша частина російського газу для Європи. Єврокомісія на початковому етапі також попереджала, що «Північний потік – 2» суперечить меті континенту стати менш залежним від російського газу.

Але федеральний уряд Німеччини занадто довго цього не помічав. Лише кілька місяців тому канцлер Ангела Меркель визнала, що новий газопровід між Росією і ФРН — не просто економічний, а й політичний проект. Тепер вона вказує на обіцянки Росії продовжити транспортування певної кількості газу через Україну. Такі обіцянки мають єдину мету — приспати німецьку совість.

Політична проблема, яку тепер визнали Меркель, Мерц і багато інших лідерів в ЄС, виникла через те, що Росії байдужий як міжнародний закон, так і її власні зобов'язання. Це простежується в Криму, на Донбасі, а недавно довели й події в Азовському морі.

Втративши транзит газу, Україна втратить одну з головних гарантій проти атаки агресивної й готової до експансіонізму Росії. І спроби заспокоїти Україну, вказуючи їй на російські обіцянки, — просто знуцання. Путін спробує скористатися будь-яким вразливим місцем сусідів. «Північний потік – 2» допоможе йому в цьому.

У Німеччині нарешті задумалися. Але пізно.

Даніель БРЕССЛЕР

Süddeutsche Zeitung, Німеччина

ЩЕ ОДИН ПРИКЛАД НЕБАЖАННЯ УРЯДУ ПРОДЕМОНСТРУВАТИ ЖОРСТКІСТЬ СВОЄЇ ПОЗИЦІЇ ЩОДО СОЮЗНИКІВ ПУТІНА — ТА ЛЕГКІСТЬ, З ЯКОЮ ВПЛИВОВІ ОЛІГАРХИ, ТІСНО ПОВ'ЯЗАНІ З РОСІЙСЬКИМ ПРЕЗИДЕНТОМ, ПРОДОВЖУЮТЬ ПРАЦЮВАТИ НА ТЕРИТОРІЇ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Прем'єру нового фільму від студії Disney під назвою «Лускунчик і чотири королівства» глядачі чекали з нетерпінням. Усе ж не так часто нас тішать такими екранізаціями. Та ще й подарунок нам роблять, як то кажуть, під ялинку! «Обгортка» цього кінопрезента і правда вийшла непогана, а ось суть дещо розчарувала.

Творці картини вирішили викласти знамениту казку на новий лад, і від Гофмана в ній, здається, не залишилося майже нічого. Ну хіба що персонажі...

Отже, юна Клара Штальбаум (Маккензі Фой) дуже тяжко переживає смерть своєї матері. Напередодні Різдва їй особливо сумно. І ось у Святвечір її батько Бенджамін (Меттью Макфедьєн) передає їй презент, який встигла приготувати мама перед тим як її не стало...

Клара неймовірно зраділа, але тут же засмутилася знову. Справа в тому, що подароване яйце-скринька було закрито на ключ, який до подарунка не додавався. Але дівчинці неодмінно потрібно знати, що ж там усередині! І відповіді вона буде шукати в чотирьох казкових королівствах. Там вона познайомиться з Лускунчиком — капітаном Філіпом Хоффманом (Джейден Фовора-Найт), феєю Карамелькою (Кіра Найтлі), мадам Коржик (Геллен Міррен), Мишильдою та багатьма іншими, хорошими і поганими, меш-

«Лускунчик» під ялинку: простакувато, але красиво

канцями казкового світу. Але це буде не проста прогулянка в пошуках заповітного ключа. Насправді головній героїні потрібно буде врятувати ті самі чотири королівства!

Маккензі Фой відома глядачам по картині «Сутінки. Сага: Світанок», в якій вона кілька років тому зіграла дочку Белли та Едварда — Ренесмі Каллен. Але більше ця юна актриса нічим не відзначилася. І ось її запросили зніматися у стрічці «Лускунчик і чотири королівства». Варто відзначити, що Фой впоралася зі своїм завданням на відмінно. Вона не поступається своїм іменитим колегам по цеху. Спробуйте зіграти нарівні з Кірою Найтлі і тим більше з Геллен Міррен! Ці три актриси фактично витягли весь фільм на собі.

А ось Лускунчик, який нібито мав бути головним героєм, загубився на загальному тлі. Творці

стрічки, судячи з усього, задля політкоректності вирішили зробити Лускунчика темношкірим... Цей момент, звичайно, багатьох здивував. Але справа все ж не в кольорі шкіри. Справа в тому, що Джейден Фовора-Найт не вражає акторським талантом. Він не зміг зацікавити глядача й довести, що це його казка! Насправді навіть намальована Мишильда в межах «виділеного» їй екранного часу сгенерувала набагато більше емоцій, ніж той же Лускунчик...

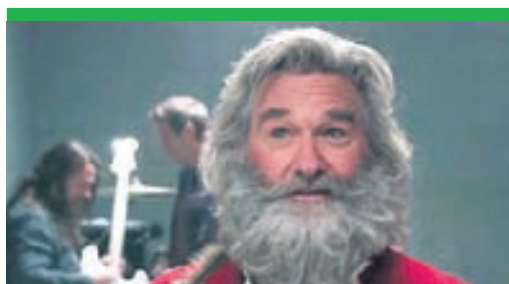
Після перегляду творіння режисерів Лассе Халльстрьома і Джо Джонстона, а також сценаристів Ешлі Пауелл і Саймона Бофо, відчуття залишаються вельми неоднозначні. Їх кіноказка дуже схожа на такий собі мікс «Хронік Нарнії» і «Оза: Великого і жахливого». Ось тільки ці фільми куди більш вражаючі: там цікавіші персонажі, більш

глибокий сенс й абсолютно зрозуміла мораль. Тут же мораль дуже примітивна.

Крім того, якщо було вирішено викласти стару казку на новий лад, то можна було хоча б цікаві сюжетні повороти придумати. Бо практично із самого початку чітко бачиш, хто в стрічці хороший, а хто поганий. Розумієш, у чому полягає головна «інтрига», і дуже чітко можеш передбачити фінал. Але, мабуть, головний недолік цього фільму в тому, що він не несе святкового настрою...

Утім, у плані картини фільм на досить непоганому рівні. Але більш за все хотілося б похвалити художника по костюмах Дженні Біван і стиліста Дженні Ширкор, які створили для казкових персонажів неперевершені образи. Наприклад, плаття феї Карамельки шили тисячу годин і витратили на нього понад сто метрів тканини! Вбрання для коронації Клари створювали «всього» 350 годин, але воно вийшло не менш феєричним. Так, майстри прикрасили сукню 1428 крихітними світлодіодними лампочками і 2500 кристалами Swarovski. Це була воістину ювелірна робота, чого, на жаль, про весь фільм сказати не можна.

ЯКЩО ВЖЕ ВИРІШИЛИ ВИКЛАСТИ СТАРУ КАЗКУ НА НОВИЙ ЛАД, ТО МОЖНА БУЛО ХОЧА Б ЦІКАВІ СЮЖЕТНІ ПОВОРОТИ ПРИДУМАТИ. БО ПРАКТИЧНО ІЗ САМОГО ПОЧАТКУ ЧІТКО БАЧИШ, ХТО В СТРІЧЦІ ХОРОШИЙ, А ХТО ПОГАНИЙ. РОЗУМІЄШ, В ЧОМУ ПОЛЯГАЄ ГОЛОВНА «ІНТРИГА», І ДУЖЕ ЧІТКО МОЖЕШ ПЕРЕДБАЧИТИ ФІНАЛ

Самі вдома, або Найкращий Санта в історії кіно

смерті їхнього батька мама працює мало не цілодобово. Ось і доводиться дітям частенько залишатися самим. Але варто відзначити, що відносини між ними складаються не кращим чином. Після втрати близької людини брат і сестра дуже віддалилися один від одного. Тедді не може прийняти сумну реальність, а також пробачити батька за те, що він увійшов у палаючий будинок, щоб врятувати чужих людей, тоді як рідні його втратили.

Утім, цього вечора двоє дітлахів хоч трохи відволіклися. Кейт уловила Тедді допомогти їй в одній непростій справі: дівчинка має намір зняти на відеокамеру момент, коли в будинок заявиться Санта Клаус. І ви не повірите, їм це вдається. Ось тільки знімаючи своє кіно про Санту, діти поставлять під загрозу саме Різдво! Тепер їм потрібно буде допомогти імпозантному і харизматичному герою Курта Рассела врятувати свято і привітати всіх дітей на землі! Звичайно, ця місія не стане легкою. Але хоп'єнд неодмінно буде. Крім того, в цій подорожі брат і сестра знову зближаться...

Маленькі актори зіграли блискуче: Дербі Кемп і Джуд Льюїс дуже природні, а це дороге коштує, особливо в такому жанрі. Адже потрібно змусити глядача повірити в диво! І дітвори це вдається.

Ну й відбувається це, звичайно ж, не без допомоги кіношного Санти Клауса, якого зіграв неперевершений Курт Рассел. Останніми роками актор знімається все активніше: то він у «Форсажі» намалювався, то в «Огидній вісімці», то у «Вартових Галактики»... Але, напевно, ніхто не очікував, що цей крутий хлопець може стати найкращим Сантою в історії кіно. У чому ви самі зможете переконатися, подивившись цю чудову комедію. До речі, невеликий спойлер: епізодичну роль в «Різдвяних хроніках» отримала і дружина Рассела — знаменита голлівудська актриса Голді Хоун.

Режисером фільму став Клей Кейтіс. Йому вдалося зняти захоплюючий кіноквест і занурити глядача в особливу святкову атмосферу. І це, напевно, найголовніше!

Платформа Netflix нещодавно презентувала фільм під назвою «Різдвяні хроніки». У перший вікенд стрічку встигли подивитися 20 мільйонів глядачів. Це мало не рекорд. У чому секрет цієї традиційної комедії? Відповідь проста — в найбільш харизматичному Санті Клаусі, якого ми коли-небудь бачили! Крім того, одним із продюсерів проекту став знаменитий Кріс Коламбус, що зняв культову різдвяну комедію «Сам удома».

Дія розгортається знову-таки в переддень Різдва. Брат і сестра — Кейт (Дербі Кемп) і Тедді Пірс (Джуд Льюїс) — залишилися самі вдома. Справа в тому, що після

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

Наразі оформити передплату на газету «Вечірні Вісті» можна тільки через редакцію.

Сплатити передплату на газету «Вечірні Вісті» ви можете в будь-якому відділенні державного або комерційного банку України за квитанцією.

Якщо ви хочете отримувати газету з наступного місяця, вам необхідно сплатити передплату до 10 числа поточного місяця.

ВАРТІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ:

Мова	Індекс	Періодичність виходу	Вартість передплати (1 місяць)
Рос	23115	Пн	25 грн
Укр	49450	Пн	25 грн

«Вечірні Вісті» — газета для усіх поколінь!
Тел: (044) 359-04-54

Сума: 150
Платник: Петренко Розална Юхимівна
Місце м. Одеса.
Проживання: вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач: Назва: ТОВ «Електрамолл Україна»
Мушач: АТ «УкрСиббанк»
Код: 36032284
Розрахунковий рахунок: 26007493798200
МФО банку: 351005
Призначення платежу: Передплата газети «Вечірні Вісті» Інд.49450, 6 міс.

Головний редактор — Анна СПІВАК,
відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.
Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:
ТзОВ «Структура ІТ»,
а/с 155, м. Київ, Україна, 04080
Засновник і видавець:
ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@ua

Газету надруковано ТзОВ «Мета-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0123456789

Наклад 10 386 прим.

Рекомендована ціна 3 грн 50 коп.
Передплатний індекс: 49450

Відповідальність за матеріали у рубриці «Точка зору» несуть автори текстів.

При використанні публікацій посилення на газету «ВВ» обов'язково.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

